

Kız ve Ay Kedisi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ay Kedisi

Ebru Mina TOMURCUK

Lily kasabanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu. Odasının gece gökyüzüne bakan büyük bir penceresi vardı. Her gece ayı izler ve bir arkadaş dilerdi. Bal sarısı saçları yastığına kıvrılırdı ve mavi puantiyeli pijamaları yumuşacık ve sıcacıktı. Sık sık biraz yalnız hissederdi ama dilemekten hiç vazgeçmezdi.

Bir gece Lily'nin penceresinden gümüři bir ışık süzöldü. Bu, ısıltılı bir kurdele gibi parlayan bir ay ışığıydı. Lily yatağında doğruldu ve kocaman ela gözlerini ovuşturdu. Ay ışığından bir şey iniyordu! Bu, parlayan gümüş tüyleri ve uzun, kabarık kuyruğı olan bir kedydi. Kuyruğunun ucunda hilal şekli vardı ve altın gözleri fenerler gibi parlıyordu.

Ay Kedisi yumuşacık pembe terliklerinin üzerine usulca kondu. 'Merhaba Lily,' dedi sıcacık, mırıltılı bir sesle. 'Ben Ay Kedisi'yim. Ay ışıklarında yolculuk eder ve çocuklara rüyalar götürürüm.' Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Adımı nereden biliyorsun?' diye sordu. Kedi bıyıklarını oynattı. 'Bir arkadaşına ihtiyacı olan bütün çocukları bilirim,' dedi gülümseyerek.

Lily'nin gözleri hayretle kocaman açıldı. 'Bu gece benimle gelmek ister misin?' diye sordu Ay Kedisi. 'Götürecek çok rüyamız var.' Lily o kadar hızlı başını salladı ki yıldız tokası neredeyse düşecekti. Kedi parlayan kuyruğunu ona doladı ve birden ay ışığında yukarı süzölmeye başladılar. Lily sıkıca tutundu ve kendini gökyüzünde bir tüy gibi hissetti.

Pamuk şeker gibi hissettiren bir buluta kondular. Ay Kedisi ısıltılı rüyalarla dolu küçük gümüş bir çanta açtı. 'Her rüya küçük bir hikâyedir,' diye açıkladı. 'Onları uyuyan çocuklara veririz ki geceleri mutlu olsunlar.' Lily içeri baktı ve küçük parlayan baloncuklara benzeyen rüyalar gördü. 'Yardım edebilir miyim?' diye sordu. 'Elbette!' dedi kedi.

Ay Kedisi, Lily'ye bir rüya baloncuğunu nasıl yakalayıp bir çocuğun penceresinden içeri süzdüreceğini gösterdi. Lily'nin ilk rüyası gökkuşağı gibi parıldayan bir baloncuktu. Onu usulca uyuyan bir oğlanın penceresinden içeri yönlendirdi. Baloncuk yumuşacık patladı ve oğlan uykusunda gülümsedi. 'Başardım!' diye fısıldadı Lily. Ay Kedisi gururla mırladı.

Gece gece, Lily ve Ay Kedisi birlikte rüyalar götürdüler. Yüksek apartmanlardaki ve küçük evlerdeki çocukları ziyaret ettiler. Uçan ejderhalar, dost canlısı dinozorlar ve büyülu bahçeler rüyaları gönderdiler. Lily'nin mavi puantiyeli pijamaları onun rüya dağıtma üniforması oldu. Artık hiç yalnız hissetmiyordu, çünkü bir arkadaşı ve yapacak harika bir işi vardı.

Bir gece Ay Kedisi üzgün göründü. 'Lily,' dedi usulca, 'yakında gitmem gerek. Ay beni çok uzaklara yolculuğa çağırıyor.' Lily'nin kalbi ağırlaştı. 'Ama geri döneceksin, değil mi?' diye sordu. Kedinin altın gözleri şefkatliydi. 'Uzun bir süre dönemem,' dedi. 'Ama unutma, gerçek dostlar asla birbirinden uzak kalmaz.' Lily kediye sıkıca sarıldı.

Lily cesur olmaya çalıştı. 'Beni unutacak mısınız?' diye sordu. 'Asla,' dedi Ay Kedisi. 'Her ayı gördüğünde beni düşün. Ve pencereden her ay ışığı süzülduğünde, benim de seni düşündüğümü bil.' Lily yanağındaki bir damla gözyaşını sildi. 'Seni özleyeceğim,' diye fısıldadı. 'Ben de seni özleyeceğim,' dedi kedi.

Son gece, rüyaları bir kez daha götürdüler. Küçük bir kıza dost canlısı bir ejderha rüyası, bir bebeğe de yıldızlı bir deniz rüyası gönderdiler. Lily her rüyaya fazladan bir sevgi ışıltısı kattı. Ay Kedisi onu parlayan gözlerle izledi. 'Sen harika bir rüya dağıtıcısısın,' dedi. 'Çocuklar senin iyiliğini hep hatırlayacak.'

Ay batmaya başlarken Ay Kedisi pencere kenarına çıktı. 'Zaman geldi,' dedi. Lily ona son bir kez sarıldı. 'Seni bir daha göreceğim miyim?' diye sordu. Kedi yumuşak patisiyle yanağına dokundu. 'Bana ihtiyaç duyduğunda aya bak. Orada olacağım.' Sonra bir ay ışığına atladı ve parlamaya başladı.

Ay Kedisi ay ışığında yükseldikçe yükseldi, ta ki minicik bir ısıltı olana kadar. Lily o aya karışıp kaybolana kadar izledi. Kalbinde sıcacık bir parıltı hissetti. Dostluklarının her mesafeyi aşacak kadar güçlü olduğunu biliyordu. Yıldız tokasına dokundu ve gülümsedi. 'Hoşça kal, Ay Kedisi,' diye fısıldadı. 'Rüyalarımızda görüşürüz.'

O gece Lily harika bir rüya gördü. Ay Kedisi'yle birlikte bir ay ışığında uçtuğunu gördü. Dünyanın her yerindeki çocuklara rüyalar götürdüler. Uyandığında mutlu hissetti. Penceresinden dışarı baktı ve ayda minicik bir ışıltı gördü. Ona göz kırptı. Lily bunun arkadaşının ona merhaba dediğini biliyordu.

O günden sonra Lily hiç yalnız hissetmedi. Ay Kedisi'nin oralarda bir yerde, ay ışıklarında yolculuk edip rüyalar gönderdiğini biliyordu. Bazen penceresinden bir ay ışığının süzüldüğünü ve yastığında minik yıldız şeklinde bir iz bulunduğunu görürdü. Gülümser ve fısıldardı: 'Teşekkürler, Ay Kedisi.' Dostlukları aralarındaki mesafeyi aşmıştı.

Lily gerek dostların asla birbirinden uzak kalmadığını ğrendi. Kilometrelerce uzakta olsalar bile sevgi ve anılarla baėlı kalırlar. Ayrıca ryaların insanları bir araya getirebileceğini de ğrendi. Her gece mavi puantiyeli pijamalarına sokulurken Ay Kedisi'ne zel bir rya gnderdi. Ve Ay Kedisi'nin de ona bir rya gnderdiğini biliyordu.

Yani eęer uyku vaktinde kendini yalnız hissedersen, pencereden aya bak. Hilal kuyruklu ve altın gözlü gümüři bir kedi görebilirsin. Belki de sadece senin için mutlu bir rüya götürüyordur. Ve unutma, gerçek dostluk her mesafeyi aşar ve rüyalar bizi bir araya getirebilir. İyi geceler ve tatlı rüyalar!